

Vyslyšené prosby k Tomáši a Paquitě

Uvádíme několik vyslyšených
proseb, které byly udělené na
přímluvu manželů Alvirových.

25.06.2011

30. ledna se mi narodila poslední
dcera Blanca. 6. února v neděli
dostala rýmu a v pondělí jsem
zaslechla, jak křičí. Hned jsem ji
prohlédla, ale ničeho zvláštního jsem
si nevšimla. Odvezla jsem ji k
dětskému lékaři, protože měla potíže
s dýcháním. Aplikovali jí léčivý sprej
a sérum, ale dcerka byla stále

neklidná. Měla hleny, které nevykašlávala, a začala jsem mít podezření, že má něco v krku. Dýchala stále hůře a proto ji přijali na jednotku intenzivní péče. Vrátila jsem se domů a když jsem přišla, padl můj pohled na kartičku. Pomyslela jsem si: „Dám jim práci a svěřím jim svou dceru.“

Dcera skončila na bronchoskopii. V nemocnici mi řekli, že se mnou chce mluvit doktor. Ukázal mi černý připínáček z umělé hmoty, který dcera vyzvrátila. Hned jsem poznala, že je to ten z papírové krabice, kterou mají mé dcery. Řekl mi, že je téměř nemožné, aby tak malé dítě mohlo s tím předmětem přežít osm dní, a neumí vysvětlit, že neumřela. Požádali mě o svolení, zda můžou tento případ používat při výuce. Poté, co jsem ukázala některým mým příbuzným dotyčný připínáček, ztratila jsem ho. I když jsem si byla jista, že to bylo na přímluvu Tomáše

a Paquity, poprosila jsem je, pokud to byli oni, abych připínáček našla. A tak se to i stalo.

M.J.S.M. Madrid

Bydlím a pracuji v Madridu dva roky a často volám do Bolívie mé matce. Vyprávěla mi, že má starost o manželství dvou mých bratrů. Žena mého staršího bratra má dluh, na který nestačí, a on jí nechce ručit ani jí pomoci. Kvůli tomu měli časté neshody a on ji nakonec opustil. Odešel z domova, aniž by něco řekl. Mají tři děti.

Druhý z bratrů, Rubén, také odešel v tu samou dobu. Dělal jsem si velké starosti a myslela jsem si, že na tak velkou vzdálenost nic nezmůžu. Občas, když jsem ještě žila v Bolívii, jsem s nimi mluvila, aby šli trochu do sebe, ale teď jsem nemohla dělat nic. Pomyslela jsem na Paquitu a Tomáse a začala jsem se k nim důvěrně a denně modlit. Uběhl asi týden, když

jsem znovu mluvila s mou matkou, která nemohla uvěřit tomu, co se stalo. Úplně nečekaně se obě manželství dala znovu dohromady.

Můj starší bratr se vydal hledat svou ženu, až ji našel v jedné vesničce v lese. Je učitelka a měla tam práci. Naléhal, aby se vrátila a aby se znovu dali dohromady. Za nějaký čas jí pomohl zaplatit dluh a jsou si bližší než dříve. Když jsem se svým bratrem promluvila, řekl mi, že jeho změna se nedá nijak vysvětlit. Podle příkladu tohoto manželství manželka mého druhého bratra si došla pro manžela a znovu ho přijala. Od té doby se věnuje své rodině, znovu chodí o nedělích na mši a je moc šťastný. Jsem přesvědčena, že za tyto milosti vděčím Paquitě a Tomáši.

A.C.S.

Jsme početná rodina. Dva mí bratři měli potíže s ženěním. Tam, kde žijí, byla velká hospodářská krize a

problémy se zaměstnáním. Kromě toho už byli v letech a skleslí na duchu. Začal jsem se modlit k manželům Alvirovým, aby jim pomohli, kde to nejvíce potřebují, a aby se oženili.

Minulý rok se oženil ten nejstarší. Už mu bylo čtyřicet, jeho manželce také, a našli si trvalou práci. Koupili si dům a nyní mají roztomilou dcerušku, do které jsou zamilováni. Byla to vskutku vyslyšená prosba.

Tento rok se oženil druhý bratr, který má téměř čtyřicet. Je to úředník a už roky se pokoušel najít si trvalý pracovní poměr. Kvůli změně zákona zůstal na ulici a byl velmi skleslý. Ale znovu je přijali a přítelkyně si také polepšila ve svém zaměstnání a nakonec se vzali.

P.G.-Ll. Pamplona

Měla jsem tři roky vážnou známost a chtěla jsem se vdát, když tu se

objevily obtíže. Rozhodli jsme se, že se rozejdeme, protože partner se stavěl proti způsobu života, ke kterému jsem se cítila povolána. Bylo to všechno ve velmi těžkém období, protože jsem chodila do práce a současně se připravovala na obhajobu, kterou jsem měla zakrátko dělat. Denně jsem se modlila k manželům Alvirovým a prosila je, aby mi našli někoho jako byl Tomáš.

Z byrokratických důvodů jsem se nemohla dostavit na druhý termín obhajoby. Další věc, která mě srazila na kolena! Rozhodla jsem se odjet na čas s mou rodinou. Začala jsem chodit na mši blízko našeho domu a tam jsem si všimla chlapce, který byl přítelem mého bratra. Představili nás a nyní už spolu chodíme.

Jednoho dne mi řekl, že během jeho dřívějšího vztahu se modlil k Paquitě a Tomášovi a uvědomil, že jeho tehdejší známost nikam nevede. Od

té doby se modlíme kartičku
společně a máme jednu prosbu:
„Abyste nám pomohli, a abychom se
měli rádi jako vy a plnili tak vůli
Boží.“ Díky!

L.L.G. Córdoba

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
vyslysene-prosby-8/](https://opusdei.org/cs-cz/article/vyslysene-prosby-8/) (04.04.2026)